

Zamyslenia na týždeň po 17. nedeli po Svätej Trojici

Nedeľa 18. septembra 2016 – 17. nedeľa po Svätej Trojici

Text: Mk 9, 17 – 25

¹⁷Odpovedal Mu jeden zo zástupu: Majstre, priviedol som k Tebe svojho syna, ktorý má nemého ducha, ¹⁸a kde ho len pochyť, lomcuje ním; penia sa mu ústa, škripe zubami a chradne. I povedal som Tvojim učeníkom, aby ho vyhnali, ale nemohli. ¹⁹A On im odpovedal takto: Neveriace pokolenie, dokiaľ budem s vami? Dokiaľ vás budem trpieť? Prineste ho ku mne! ²⁰A priniesli ho k Nemu. Ako ten duch uzrel Ježiša, hneď lomcoval (chlapcom); tento padol na zem, zvíjal sa a ústa sa mu penili. ²¹Spýtal sa (Ježiš) jeho otca: Odkedy sa mu to stáva? Odpovedal: Od detstva. ²²A často ho hodil aj do ohňa, aj do vody, aby ho zahubil. Ale ak môžeš, pomôž nám, zľutuj sa nad nami! ²³Povedal Mu Ježiš: Ak môžeš? Veriacemu je všetko možné! ²⁴Otec dieťaťa a hneď zvolal: Verím! Pomôž mojej nevere! ²⁵Keď Ježiš videl zbíhať sa zástup, pohrozil nečistému duchu a povedal mu: Nemý a hluchý duch, ja ti rozkazujem: Vyjdi z neho a nikdy viac nevojdi doňho!

Piesne: ES č. 374, 696

Zamyslenie nad Božím slovom:

Často prichádzame k Pánovi Ježišovi s prosbou o pomoc. Aj otec v našom príbehu k Nemu prichádza. Najskôr však, keďže nenachádza Ježiša, zveruje svojho syna do rúk Ježišových učeníkov. Pevne verí, že sa už od Ježiša čo-to priučili a že aj skrze nich sa budú diať zázraky, ktoré koná sám Ježiš. Na jeho prekvapenie sa však nič nedeje. Ježišovi učeníci nedokážu tohto démona vyhnat'.

Aj my sami mnohokrát túžime po tom, aby skrze nás pôsobila Božia moc, aby sme sa stali nástrojmi Jeho moci. Žiaľ, veľakrát to stroskotáva na našom pochybovaní, o čom hovorí učeníkom aj Ježiš, keď upozorňuje na ich neveru. Sám otec, keď potom prichádza už za Pánom Ježišom, prosí: „*Pomôž mojej nevere!*“ Uvedomuje si, že aj neúspech učeníkov ho vedie k pochybovaniu, či Ježiš je naozaj tým, ktorý má moc pomôcť, ktorý môže uzdraviť i jeho dieťa. Túži po tom, aby bolo uzdravené – tak, ako my túžime, aby sme sa dostali z rôznych chorôb, aby sme nemali duševné problémy, aby sme sa vymanili z víru pochybností a zažili vyslobodenie. Naše modlitby, prosby a hľadanie Boha je však poznačené práve pochybnosťami a neúspechmi nás samých. Ježiš otcovi odpovedá otázkou: „*Ak môžeš?*“ Čo je to za otázka? Ako keby sám Boh nemal o nás záujem. Neobjavuje sa táto otázka často v našich ústach a myšliach? Nie sme aj my tými, ktorí len bezradne stoja a hovoria: Ak by Boh chcel, mohlo by to byť aj ináč? Pán Ježiš zdôrazňuje: „*Veriacemu je všetko možné!*“ Veriaci človek, hoc by mal vieru iba ako horčičné zrnko, podľa slov nášho Majstra by dokázal prenášať hory. Verme tomu! Práve preto by v každej takejto situácii malo aj z našich úst zaznieť to, čo sme počuli od otca dieťaťa: „*Pomôž mojej nevere!*“

Áno, drahý Pane Ježiši, pomôž našej nevere, keď sme plní pochybností, keď sme slabí, keď nevládžeme. Pán Ježiš je Ten, ktorý nám chce pomôcť, ak sme ochotní Mu dôverovať. Amen.

Modlitba:

Hospodine, večný Pane, ďakujeme Ti za Tvoju milosť, ktorá sa i v dnešný deň pri nás obnovuje. Ďakujeme Ti, že v Tvojom Synovi Ježišovi Kristovi je naša záchrana pre život večný. Prosíme Ťa, odpusť nám, ak neraz pochybujeme, ak je naša viera slabá a nestála. Prosíme, pomôž našej nevere. Amen.

Mgr. Ľuboš Činčurák, zborový farár v CZ ECAV Kuková (ŠZS)